

NGB art 11

De Heilige Geest is God

1 zaligheid door de Heilige Geest

2 zonden tegen de Heilige Geest

Gemeente,

Als het over de Heilige Geest gaat zijn er eigenlijk twee vragen geweest in de kerkgeschiedenis. De eerste is: is de Heilige Geest een kracht of een persoon? Maw.: is de Heilige Geest een soort machine, zoals een bulldozer, of een persoon. En als de Heilige Geest een persoon is, is Hij dan een Goddelijke Persoon?

En ook hier gaat het er natuurlijk weer om wat de Bijbel zegt. En de Bijbel zegt: de Heilige Geest is God. Geen goddelijke kracht, maar God. En hoewel wij dat misschien vrij vanzelfsprekend vinden is het toch van belang om dat ook aan te tonen en te onderbouwen. We hebben al eerder gezien dat in de doop en de zegen de Heilige Geest op één lijn staat met de Vader en de Zoon. We weten dat als God ergens woont, dat het dan een tempel is. In I Corinthe 6 vers 19 worden de gelovigen tempels genoemd omdat de Heilige Geest in hen woont. Dus Hij is God en maakt de gelovigen tot een tempel. In verschillende teksten wordt iets aan de HEERE toegeschreven en ook aan de Heilige Geest. Het spreken door profeten schrijft Num 12:6 aan God toe en II Samuel 23:2-3 aan de Heilige Geest. Het leiden van het volk Israel schrijft Deut 32:12 aan God toe en Jes 63:10-14 aan de Heilige Geest. Het geweldige visioen van Jesaja in hoofdstuk 6 waarin hij ziet de HEERE in zijn tempel betreft Paulus in Handelingen 28:25 op de Heilige Geest. In Handelingen 5 zegt Petrus dat Ananias en Saffira God gelogen hebben en twee verzen laten dat zij de Heilige Geest gelogen hebben. En de Heilige Geest heeft door de Bijbel heen Goddelijke eigenschappen: alwetend, eeuwig, heilig, almachtig, alomtegenwoordig, soevereiniteit. Reden genoeg voor de kerk van de eerste eeuwen na Christus al om te belijden dat de Heilige Geest God is. Dan is Hij ook een Persoon. En dat blijkt uit uitdrukkingen die we nog hopen te bezien later in de preek. Wij kunnen de Heilige Geest smarten aandoen, wij kunnen de Geest bedroeven. Een bulldozer, een kracht, kun je wel proberen tegen te houden, maar kun je niet bedroeven. En we kunnen zelfs de Heilige Geest lasteren, en dat is de ergste zonde die en mens kan doen. Dat is zo erg, omdat Hij God is.

1 zaligheid door de Heilige Geest

En dat moest ook wel. Want als bij de Vader en de Zoon gaan we nu ook kijken naar het werk van de Heilige Geest. En dat is een Goddelijk werk, dat alle menselijke macht te boven gaat. Net als bij de Vader. Om de wereld te scheppen, te spreken en het is er, dat kun je als mens niet. Scheppen is Goddelijk werk. Net als bij de Zoon, zagen we vorige week: Gods toorn dragen en doorstaan, dat kan een mens niet, daar blijft hij

eeuwig in. Gods toorn dragen is een Goddelijk werk. En dat is niet minder zo bij het werk van de Heilige Geest. Zijn werk is om mensen tot geloof, tot Jezus Christus te brengen. En dat is klinkt misschien eenvoudig, maar dat is een Goddelijk werk.

Daar kom je soms heel pijnlijk achter. Als het gaat om één van je kinderen, of om je man of vrouw die niet gelooft en de dienst van de Heere loslaat en buiten God leeft. Wat zou je die graag tot geloof willen brengen. Want je bent zo bewogen met hen, wilt niet dat je kind, kleinkind, man of vrouw, vader of moeder voor eeuwig verloren gaat. Maar wat je ook doet en probeert, wat je ook zegt en voorhoudt: je merkt dat het niet lukt. Je zou er nog wat meer mensen bij kunnen halen om er met je kind over te praten. Je zou er alle dominees van heel Nederland bij kunnen halen, maar: het gaat zelfs alleen maar averechts werken. Als mens, al mensen, krijg je een ander mens niet tot geloof. Hoe graag je het ook zou willen. Dat is geen mensenwerk om een zondaar tot geloof, tot Jezus te brengen.

Want een zondaar is zo blind en onverschillig, hij kan alles weten hoe het zit met eeuwigheid en oordeel en toch verder leven. Ongeïnteresseerd, onverschillig, het zal wel. Weten dat het het belangrijkste is en dat het nodig is en toch verder leven. Een zondaar is zo vijandig dat hij kan weten hoe hij, of laat ik zeggen, hoe wij, zalig kunnen worden. Dat we zonden moeten laten en haten. Dat wij al het onze moeten erkennen als vuilnis en ondeugdelijk. Dat je je moet bekeren. Maar je wil niet. Je wil niet erkennen en je wil je leven niet opgeven, het is je te lief. Je wilt niet veranderen en bekeren. En een zondaar is zo onmachtig. Stel dat je het gaat verlangen: om je zonden weg te doen, om berouw te hebben, om te vertrouwen op Jezus: je kunt het niet. je mist er de kracht en het vermogen toe. Je mist het vermogen om je zonden te haten, je mist het vermogen om eenvoudig je aan Jezus toe te vertrouwen.

En al komen alle kinderen van God bij je op bezoek en alle dominees van heel Nederland, ze kunnen je niet bekering geven of geloof geven. Met alle goede raad en woorden en aanmoedigingen en Bijbelteksten niet.

Maar de Heilige Geest is God! Hij kan dat! Van Hem staat geschreven dat Hij het stenen hart wegneemt en een vlezen hart geeft, dat Hij een nieuw hart geeft en leert wandelen met vreugde en liefde in Gods wegen en dat Hij berouw geeft. De Heilige Geest kan in het hart komen. En daar ahw de knop omzetten. Wat geen mens kan, kan Hij. Want Hij is God!

En Hij wil dat ook! Want Hij gaat uit van de Vader en de Zoon. Hij wordt de Geest des Vaders genoemd en ook de Geest des Zoons. Hij werkt helemaal in lijn met de Vader en de Zoon. Zaligmaken, tot Jezus brengen is ook Zijn liefste werk. Hij heeft Zich laten uitstorten met Pinksteren op aarde. En Hij wil zondaren tot geloof, tot Jezus brengen. Dat is wel een wonder! Dat Hij dat gevecht, die worsteling met je aan wil gaan. Dat is een wonder! Want je blijft Hem een levenlang tegenwerken. Altijd maar weer werk je tegen. Nou, dan zou je als mens toch zeggen: kijk, ik wil je helpen, maar kijk als jij niet geholpen wil worden, dan moet je het zelf maar weten. Dan probeer je het misschien nog een tweede keer, heel misschien een derde keer, maar dan zeg je dat toch echt. De Heilige Geest is God. Hij wil ons zaligmaken, tot geloof brengen, redden uit de geestelijke dood. Maar wij willen niet. Wij willen niet gered worden, tot geloof gebracht worden, tot een leven met de HEERE gebracht worden. altijd maar weer en altijd door. En toch wil Hij het. Gaat Hij die worsteling aan met je leven.

Gemeente, de Heilige Geest is God. Dat is hoopvol Evangelie. Voor mensen die erachter komen en kwamen dat geloven onmogelijk is. Dat je maar doorleeft al weet je beter. Dat je niet wil erkennen dat je leven niet deugt en dat je niet wil dat je je zonden laten gaat. En dat je niet kunt, al kan er zo naar verlangen, al zolang ook misschien: om te geloven, om het zeker te weten, om je ongeloof kwijt te raken, om je aan Jezus over te geven. En het lukt niet. Het breekt bij de handen af. En eerst dacht je nog, och later, als ik serieuzer en ouder ben, dan gaat het vast wel beter, maar dat raakte je ook kwijt. Want zo is het niet. De Heilige Geest is God! Hij neemt het voor Zijn rekening! Hij geeft een nieuw hart. Dan kan het! Ook voor u, voor jou, voor mij. In het verbond is het ons beloofd: dat de Heilige Geest ons toe eigent wat wij in Christus hebben, de afwassing der zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven. U mag het laten doen, roepen tot de Heilige Geest. Hem aanroepen: o Heilige Geest, ontferm U mijner!

En dan kom je er achter dat volharden in het geloof al net zo'n crime is, zo'n onmogelijkheid. Blijven geloven is ook al zo onmogelijk voor mij. Ik houd het niet vol. Ik laat los, ik dwaal af, ik vind het wel best, ik val in slaap, ik laat me verblinden, ik laat me meesleuren in verzoeking of wanhoop of twijfel of moedeloosheid of verblinding. Maar de Heilige Geest is God! Hij voedt het geloof, Hij onderhoudt het geloof. Hij geeft kracht, Hij richt weer op, Hij trekt weer terug. Hij doet volharden.

Gemeente, als je tot geloof mocht komen, als je nog steeds mag geloven, dan is dat aan God de Heilige Geest te danken! Dan komt Hem

daarvoor de eer toe. Hij is God om te aanbidden. Dat Hij dat heeft gedaan! Want ik was blind, ik zou doorgeleefd hebben, al was ik zo vaak geroepen en gewaarschuwd, ik wilde niet, echt ik zou nooit nooit tot Jezus zijn gekomen, ik zou liever mezelf doodgevochten hebben tegen Jezus dan te komen tot Hem. Ik kon niet, met geen menselijke mogelijkheid, ik zou in ongeloof gebleven zijn, maar God de Heilige Geest heeft mij tot geloof gebracht. Aan Hem te danken! Ik kon niet meer in onbekeerlijkheid blijven, in ongeloof blijven, had dat nog gekund, ik zou het gedaan hebben, als er nog een kleine kier overgebleven zou zijn dan zou ik nog ontsnapt zijn. Maar Hij heeft het verhinderd! Dat is ook wel echt het kenmerk van het ware. Waar geloof erkent dat achteraf. Buigt in het stof om de Geest te erkennen en te aanbidden. En geloof dat dat niet doet, geloof dat nooit onmogelijkheid heeft ervaren, dat nooit zichzelf tegenhad, dat in het verlengde ligt van je eigen pogingen en voornemens, dat is geen waar geloof, daar kom je bedrogen mee uit. Beproeft uzelf ook hierin of u het ware geloof hebt, of een eigen maaksel dat oplost en verdampt.

De zaligheid is uit God. Is Gods werk. Jezus, Die Gods toorn voor mij droeg en mij kocht. De Heilige Geest, Die mij een nieuw hart gaf en mij omkeerde. Is Gods werk. De Vader, Die mij gaf aan de Zoon van eeuwigheid af uit. Louter verkiezende genade.

2 zonden tegen de Heilige Geest

Gemeente, van hieruit willen we nu bezien welke zonden er zijn tegen de Heilige Geest. Want zo moet je dat dan noemen. Als de Heilige Geest God is, dan is wat ik Hem aandoe en tegenwerk: zonde. Zonde tegen God.

a) Wij kunnen de Heilige Geest tegenstaan. Dat zegt Stefanus in Handelingen 7:51 tegen de Joodse raad, gij wederstaat altijd de Heilige Geest, net als uw vaders. En in Jesaja 63:10 noemt de HEERE het Zelf: zij deden Mijn Heilige Geest smarten aan, verbitterden Hem. En dan gaat het erover dat de HEERE met Zijn Woord tot het volk was gekomen. En met Jozef, Mozes, David, de tempel, Salomo onder het volk gewoond had. Dus de Heilige Geest is heel nauw verbonden met het Woord. Daarmee oefent Hij invloed uit op mensenlevens. Dat heb je toch wel eens? Onder een preek of na een kerkdienst? Dat je best aan het denken bent gezet. Dat je denkt jonge, jonge, onbekeerd sterven is toch wat. Of dat je bijv. toen iemand overleed die goed heenging dacht: dat is toch wel mooi en heerlijk zeg, als je zo'n geloof mag sterven. Je bent onder de indruk.

En dan? Duw je het eronder? Leef je erover heen? Als je thuiskomt zet je popmuziek aan? Ga je achter je laptop zitten? Niet aan denken, opgaan in je leventje. I Thessalonicensen 5:19 noemt het: uitblussen van

de Geest. Dat maakt de vergelijking met een vuur. Je gedachten aan God, de eeuwigheid, Jezus laaien op na een preek, maar je gooit er water overheen. Door vooral stilte te ontlopen. Vooral door er niet mee op de knieën te gaan voor de Heere. Water van drukke bezigheden, zinloze gesprekken. Het is niet onbelangrijk wat je doet na een kerkdienst, op de zondagavond, waar je over praat thuis en op de koffiegroep. Het kan zomaar water zijn dat je indrukken overspoelt. En ontspanning hoeft doordeweeks natuurlijk niet verkeerd te zijn, maar als je ontspanning dient om de indrukken van het Woord weg te werken en uit te blussen is het een tegenstaan van de Heilige Geest. Zondigen tegen God. Indrukken van Zijn Woord wegdrukken, overspoelen.

Hoe lang doe je dat al? Doet u dat al? Hoe lang kerkelijk meelevend en nog onbekeerd? Nog je eigen leven leiden? Hoe vaak al de Geest smarten aangedaan? Dat is spelen met vuur. Want op den duur trekt de Geest Zich terug: en je komt niet meer zo onder de indruk, het doet je niet zoveel meer, je ligt niet meer wakker van. Best makkelijk denk je misschien. Maar het is verharding, vereelting.....

Kom ermee terug! Roep de Geest aan! O Heilige Geest ik doe alleen maar tegenstaan, smarten aandoen en uitblussen. Ontferm U mijner. Hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven die Hem daarom bidden!

b) Wij kunnen de Heilige Geest bedroeven, zegt Efeze 4:30. En dan gaat het echt over de gelovigen. Zij alleen kunnen de Geest bedroeven. De Geest Die in je komt wonen. Hij brengt je tot geloof, tot Christus, en dan komt Hij in je wonen. Om te vervullen met vreugde, verlangen, genade, verwondering. Maar je kunt de Geest bedroeven, verdriet doen. Zoals jij je moeder verdriet kunt doen als je haar iets beloofd hebt niet te doen, en je doet het toch.

En de omgeving van Efeze 4 maakt duidelijk wanneer je dat doet. Als je liegt en roddelt. Kletst en anderen zwart maakt. Zonden en zwakheden doorvertelt als nieuwtjes. Als je driftig bent en uitvalt. Als je aan geld komt op een dubieuze manier: zwart werken, verzwijgen voor belasting, beetje afzetten. Als je opmerkingen op het randje maakt, suggestief taalgebruik op het sexueel vlak, als je praat over sportuitslagen alsof dat het nieuws van de dag is. Kortom: als je de wet van God niet zo nauw neemt.. Maar dan bedroef je de Heilige Geest. Want de Heilige Geest is enorm gehecht aan de wet van God. Om die in het hart te schrijven bij de gelovigen. En als je Hem bedroeft, kruipt Hij als het ware weg in je levenshuis. Dan kun je wel denken of willen denken: och, het zijn maar

kleinigheidjes, niet te zwaar aan tillen, dat kan er best mee door. Maar het is zonde. Hij gaat bedroefd op zolder zitten in een hoekje en houdt Zich stil. En er is geen vreugde meer, geen verlangen, geen verootmoediging, geen verwondering. Het wordt stil en vlak van binnen.

En juist zo trekt Hij je weer terug. Dat je schrikt en denkt: wat is het stil geworden. Wat is het anders dan voorheen. De eerste liefde verlaten, weggedwaald en ingezonken. Och wierd ik derwaarts weer geleid.

c) Dat de Heilige Geest God is blijkt ook hieruit dat er de zonde is van het lasteren van de Heilige Geest, Die genoemd wordt dé zonde tegen de Heilige Geest en die zonde is onvergeeflijk. Mattheus 12 spreekt Jezus erover en Hebreëen 6:4-6. Dan gaat het over mensen die wel van de Bijbel weten. En van Jezus weten. Hebreëen 6. Je bent verlicht geweest: je zag duidelijk hoe het zat: hemel en hel, oordeel, Jezus alleen kan redden en dat deed je best wat. Ja zelfs hemelse gaven gesmaakt. Iets van vreugde, enthousiasme, verrukking over het heil in God. En invloeden van de Heilige Geest deelachtig geworden. Indrukken die je wat deden: lieten schrikken, naar de Bijbel grijpen, graag naar de kerk gaan. En gesmaakt hebben het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw. Iets van het mooie daarvan gevoeld hebben. Bij muziek bijv. die je aansprak.

En dan: afvallig worden, de Geest lasteren, doordat je Jezus uitmaakt voor een duivelsman, een satanshandlanger. Helemaal bewust en expres. En puur omdat je Hem wilt krenken, wilt tarten, wil raken, wil pijnigen. Voor 100 %. Dus je zondigt dan niet omdat je je het fijn vindt, voor je gemak, omdat je de strijd niet wilt voeren, zoals dat gaat, maar je zondigt puur omdat je Jezus wil krenken en tarten. Je werpt daarmee al die invloeden van de Heilige Geest bewust weg, verklaart ze voor duivelswerk. En dan: dan is er geen vergeving meer. Dan zul je niet meer opnieuw worden vernieuwd tot bekering daarvan. En: dan wil je dat ook niet en nooit meer. Dan wijkt de Geest totaal van je. Dan zal het je ook een zorg zijn. Dan is elke invloed van de Geest over en voorbij. Dus als je bang bent dat je deze zonde hebt gedaan en dat er geen vergeving voor je is en geen bekering mogelijk is, dan heb je het niet gedaan, want dan zou je je dat niet afvragen en zou het je niets niets kunnen schelen. Dat is de zonde tegen de Heilige Geest.

Wat is er dan eigenlijk gebeurt? En: hoe kan ik weten dat ik die nooit zal doen? Nou dan ben ik wel dichtbij, maar niet in Christus geweest. Stel het zo voor: iemand die komt naar de kerk en gaat tegen de muur staan. Zo iemand hoort het geluid van zingen, de preek, het bidden.

Hij ziet het licht door de ramen heenschijnen. Hij voelt wat van de warmte die er in de kerk is. Hij staat tegen de muur aan. Maar hij is niet in de kerk. Hij staat er tegenaan, heel dichtbij, maar niet erin.

Dat kan hier ook bij: je kunt vlakbij Christus zijn. Je hoort en ziet en voelt warmte, licht. Je smaakt het, proeft het. Maar je bent buiten. En zolang je niet binnen bent, kun je altijd weer weggetrokken worden. Kun je zelfs nog de zonde tegen de Heilige Geest doen. Je spuwt het weer uit. Dat betekent dus ook dat je nooit kunt en mag zeggen of denken: o maar ik ben er toch mee bezig, ik voel best wel eens wat emotie onder zingen of preken. Nou, dan zit het wel goed met me. Dat was toen zo fijn en ik en er zo mee bezig: ik ben vast gelovig. Dat is misleidend. Klassiek gezegd; dan zien we algemeen werk van de Geest aan voor zaligmakend.

Het gaat erom niet dat we vlakbij Jezus zijn, tegen de kerk aan staan, maar in Christus zijn. En wat dat is? Wat dan het beslissende is? Dat ik failliet ben gegaan. Al mijn deugden af heb laten nemen. Alles als vuilnis en zonde heb leren zien. Geen draad gerechtigheid heb ik. Ik heb enkel schuld. Ik zit helemaal aan de grond. En overal val ik mee door de mand en loop ik tegen de lamp. En als goddeloze vlucht ik Christus binnen. Want buiten Hem heb ik geen rust. Niet in mijn deugden, niet in mijn gevoelens en ervaringen, niet in mijn ermee bezig zijn en zoeken. Ik vind er geen rust in. Want het is onzuiver, onvolmaakt en met verkeerde motieven, niet op God gericht. Alleen in Christus ben ik gerust. Alle goede gedachten over mezelf ben ik kwijtgeraakt. Alle goede dunk van wat ik voortbreng en ik doe is eraan gegaan. Dat is geloof! Dat is het zaligmakend werk van de Geest. En het gaat er altijd om: waar brengt het mij? Als ik ermee bezig raak, als ik wel eens wat gevoelens heb en indrukken, waar brengt het mij? Brengt het mij als goddeloze in Christus? Misschien kan ik niet zoveel vertellen aan belevingen en ervaringen, angsten en hemelse gewaarwordingen: als het me maar in Christus bracht.

Zolang dat niet is: ben ik buiten en kan ik altijd nog weggesleurd worden en sta ik open voor de zonde tegen de Heilige Geest. Maar als ik in Christus ben, en ik veilig. Dankzij de Heilige Geest Die mij onweerstaanbaar trok en leidde. Ik viel door de deur van het Woord Jezus binnen. En ik zal ook de Heilige Geest eeuwig loven omdat Hij het heeft gedaan.

Amen